

A legkisebb sem számít

2015 január 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A legkisebb is számít – hirdeti magát a Tesco áruházlánc a ma már meglehetősen unalmassá vált, de mégis találó reklámszlogennel.

Ez a szöveg – a nyers értelmezésen túl – egyszerre hivatott kifejezni azt a szándékot, hogy az áruházlánc

boltjaiban a kispénz?, egyszer? emberek is megtalálják a megfizethet?, de mégis min?ségi áruk sorát, illetve a biztos megélhetést. Err?l persze már régóta tudja mindenki, hogy szemenszedett hazugság.

Ennek kézzelfogható bizonyítékát is nyújtotta a napokban a nagyvállalat, amikor több mint ötszázötven magyar munkavállalóval közölte, hogy február 4-t?l megsz?nik a munkahelyük. Az elbocsátások oka, hogy tizenhárom üzletét zárja be a [Tesco Magyarországon](http://TescoMagyarorszagon). Árukladó jel, hogy ezek közül csak néhányat csuknak be a f?városban, illetve megyeszékhelyeken, túlnyomórészt kisebb településeken húzzák le első körben a rolót. Az áruházlánc tehát ott tesz lakatot a boltokra, ahol azokat fel sem kellett volna építenie, hiszen az országban nincs rá igény, illetve megfelel? mérték? vásárlóer?.

A Tesco egyébként is válságba került, és aki figyelte a társaság körül ?sz óta kialakult üzleti problémákat, tudja, hogy október óta nagy a baj. Már tavaly október 23-án lemondott Richard Broadbent, a Tesco elnöke, miután a cég eredménye több mint kilencven (!) százalékkal zuhant, és kiderült, hogy a hatalmas mérték? el?zetes eredménykalkulációs hiba is nagyobbban bizonyult az addig becsülnél. Más megoldás tehát nem maradt, számos országban be kell zárni a nem megfelel?en profitáló áruházakat. Ilyen el?zmények után több mint felháborító, hogy az elbocsátásokat a Tesco a kormány döntéseivel kívánja megindokolni az elküldött munkavállalóknak. Ez még annak tudatában is elfogadhatatlan, hogy a kormány hatvanszorosára emelte az élelmiszerlánc-felügyeleti díjat és elrendelte a vasárnapi zárva tartást. A nyilvános adatok szerint ugyanis a Tesco évek óta visz ki hazánkból tízmilliárdos nagyságrend? összegeket, hogy így csökkentse adózás el?tti eredményét. Az ilyen eljárás pedig haverok között is igen barátságtalan és tisztességtelen lépésnek számít, nemhogy egy olyan cég esetében, amely a betelepülése óta annyi kárt okozott az országnak, mint a Tesco.

Nézzük, mit tett például a multi a munkavállalókkal! A sajtóhoz számtalan alkalommal érkeztek olyan bejelentések és panaszok, amelyek a Tesco esetében gyakorlatilag a modern rabszolgatartás európai változatát írták le az áruházlánc egyes boltjainál alkalmazott munkáltatói terror bemutatásával. Mint közölték, a Tesco áruházak egy részében nagyon gyakoriak a 13 órás (!) munkavégzések, amelyek közben folyamatosan állni vagy szaladgálni kell a dolgozóknak. Mindehhez a m?szakokat úgy osztják be, hogy a munkavállaló azt sem tudja, hogy mikor kell nappal és mikor kell éjszaka dolgoznia. Eközben a kis f?nökök stopperórával mérik, hogy mib?l mennyit csinálnak meg félóra alatt az alkalmazottak, a biztonsági szolgálat pedig azt figyeli, hogy ki mikor érkezik be a munkahelyre, és mikor megy el onnan, átkutatja, szondáztatja az egyszer? alkalmazottakat. Pihenni vagy lassítani pedig nem lehet, a folyamatos pszichés nyomás miatt ugyanis már a munkatársak is feljelentik egymást, ha valaki szünetelteti

a munkát, vécézni vagy étkezni mer. Emiatt folyamatosak a munkahelyi konfliktusok. A Tesco ugyanakkor annyira spórol a munkaerővel, hogy amit öt embernek kellene elvégeznie, azt rendszerint legfeljebb két dolgozóval végeztetik el. Nem véletlen, hogy a munkavállalók folyamatosan cserélődnek, hiszen az idegi fáradtság miatt sokan közülük gyakran betegek, akik pedig sokat vannak táppénzen, útilaput kötnek a talpukra. És akkor még nem beszéltünk a fizetésekről, amelyek nem csak ahhoz képest megalázók, hogy mennyit robotolnak az alkalmazottak.

Érdemes felidézni azt is, hogy milyen közvetett gazdasági és környezeti károkat okoztak a bevásárlóközpontok hazánkban és Európában. Ma már szinte tényként kezelhetjük, hogy a Tesco rendszeresen átveri a helyi beszállítókat, tönkreteszi a befogadó ország mezőgazdasági termelőit. Az állattartók például többször tüntettek az áruházlánc ellen, mert nem tartotta be a fizetési határidőket. Hogy mindenki értse: húsvét előtt például azért lehet többek között fillérékért sonkát vagy annak nevezett füstölt lapockát kapni a nagyáruházakban, mert azok árát csak azután fizetik ki a termelőknek, miután megforgatták az eladásukból származó bevételeket. A gazdákat az is felháborította, hogy miközben a költségeik folyamatosan növekednek, a fogyasztói árban ezt már csak jóval kisebb mértékben érvényesítik. Az áruházak polcain ugyanakkor töménytelen mennyiségben jelenik meg a külföldről érkező, vegyszerezett vagy kritikán aluli minőségű áru a kínai fokhagymától a dél-amerikai barackig. A Tesco vékonyháiban pedig olcsó grillételek készülnek a fogyasztásra már alig alkalmas húsból. A környezetvédelmi felmérése szerint még az itt árusított ruhaneműk egy része is határértéket meghaladóan tartalmaz egészségre veszélyes vegyi anyagokat, köztük gyermekeknek árult termékekkel. A piacainkra éhes Tesco és az egyéb betelepülő áruházláncok miatt van az is, hogy hatalmas tekerőjűnkkel néhány év alatt nagy területen elszorították a hazai termelést és a fejlesztést, a maradékot pedig saját képükre alakították át. Kelet- és Nyugat-Európában teljesen azonos tömegtermékek, íz- és ízlésvilág kínálja magát a helyi háziasszonyoknak és az odalátogató turistáknak. A kevesebb személyzettel dolgozó, nagy vonzáskörű bevásárlóközpontok hatására a kisebb települések népességmegtartó képessége és az ottani életminőség jelentősen csökkent, ezekről a helyekről a fiatalok, ha tehették, elmenekültek.

Az elnéptelenedés, elszegényedés következtében pedig vannak területek, ahol 10-15 kilométeres körzetben nincs bolt. A bevásárlóközpontok ugyanakkor – bármennyire is olcsók – egzisztenciális veszélyt jelentenek a szegény emberekre is. Akik ugyanis autó nélkül nem tudnak messzebbre utazni bevásárolni, kénytelenek az egyre gyérülő és rendkívül megdráguló kis boltokban beszerezni a napi áruszükségletüket. A kereskedelmi létszámcsökkenés már az első Tesco áruházak betelepülésekor éreztette rendkívül káros gazdasági hatásait. A kilencvenes évek közepén egy év alatt több milliárd forintos nemzetgazdasági kárt jelentett több ezer hazai ipari, mezőgazdasági és kereskedelmi munkahely megszűnése, és a helyzet azóta sem sokat javult.

A bevásárlóközpontok ugyanakkor jelentős zöld területek megszüntetését, az autó- és kamionforgalom megnövekedését és gerjesztését is hozzák magukkal, miközben megzavarják egy-egy település szerves fejlődését. Egy hágai felmérés szerint a városban lévő bevásárlóközpontot a vásárlók 25 százaléka közelíti meg személygépkocsival, 53 százaléka tömegközlekedéssel. Magyarországon ez az arány még rosszabb, lényegesen többen használják az autót, mert több hétre előre vásárolnak be a plázákban. A Tesco leépítései miatt az áruházlánc vezetőivel és a szocialistákkal is jó viszonyt ápoló kereskedelmi szakszervezeti vezető éppen kormányellenes tüntetést tervez. Bizonyára igen különleges lesz egy ilyen demonstráció. Nagy kérdés például, hogy azon megjelennek-e majd az eddigi kormányellenes felvonulásokon aktívan szerepelő „fiatal” természetvédelmek? Vagy ezúttal inkább tarják magukat az elmúlt napok gyakorlatához, vagyis Tesco-ügyben inkább meghúzzák magukat, és hallgatnak, mint a sír?

mno.hu - Haraszi Gyula

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájkszámít, segíti a magazin működését!"

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu>

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló